

Banská Bystrica 22. októbra 2014
PP 35-2006/P 287769 II/145-2014

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 13. augusta 2014 majiteľom MIJORI, s. r. o., Záhradná 658/10, 082 12 Kapušany, v konaní zastúpeným patentovým zástupcom Ing. Ladislavom Žuffom, Svätoplukova 29, P. O. Box 56, 058 02 Poprad (ďalej len „majiteľ“), proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. PP 35-2006/E-361-2014 zo 7. júla 2014 o zamietnutí žiadosti o uvedenie do predošlého stavu vo veci patentu č. 287769 s názvom „Teplovodný výmenník tepla“, na návrh ustanovenej odbornej komisie takto rozhodol:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov v spojení s § 10 ods. 4 zákona č. 495/2008 Z. z. o poplatku za udržanie platnosti patentu, o poplatku za udržanie platnosti európskeho patentu s účinkami pre Slovenskú republiku a o poplatku za udržanie platnosti dodatkového ochranného osvedčenia na liečivá a výrobky na ochranu rastlín a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa rozklad zamietá a rozhodnutie zn. PP 35-2006/E-361-2014 zo 7. júla 2014 sa potvrdzuje.

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej len „úrad“) zn. PP 35-2006/E-361-2014 zo 7. júla 2014 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bola v zmysle § 10 ods. 4 zákona č. 495/2008 Z. z. o poplatku za udržanie platnosti patentu, o poplatku za udržanie platnosti európskeho patentu s účinkami pre Slovenskú republiku a o poplatku za udržanie platnosti dodatkového ochranného osvedčenia na liečivá a výrobky na ochranu rastlín a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o poplatku“) zamietnutá žiadosť majiteľa o uvedenie do predošlého stavu vo veci zmeškania lehoty na zaplatenie poplatku za 7. rok udržiavania platnosti patentu č. 287769 s názvom „Teplovodný výmenník tepla“ (ďalej len „patent“). Majiteľ sa podaním žiadosti snažil zvrátiť vzniknutý stav, a to stratu jeho práva k patentu, ku ktorej došlo v dôsledku nezaplatenia udržiavacieho poplatku za príslušný rok platnosti patentu. Skutočnosť, že došlo k zmeškaniu lehoty na zaplatenie príslušného udržiavacieho poplatku, bola podľa vyjadrení majiteľa dôsledkom pravdepodobného poškodenia skrytým počítačovým vírusom, trójskym koňom či inou poruchou výpočtovej techniky, pričom presnú príčinu sa zistiť nepodarilo. K poškodeniu, prepísaniu a vymazaniu niektorých údajov, vrátane termínu platnosti patentu došlo pritom napriek ochrane počítača antivírusovým programom. Vzhľadom na to, že poškodenie sa dotýkalo len pomerne malej časti málo používaných dát, k jeho odhaleniu došlo až pomerne neskoro, pri náhodnej kontrole iného súboru.

Dôvodom prvostupňového rozhodnutia bolo konštatovanie, že zo strany majiteľa nebolo v predmetnom prípade preukázané naplnenie podmienky náležitej starostlivosti, ktorú si vyžadovali okolnosti. Prvostupňový orgán uviedol, že informačné zlyhania, poškodenie alebo strata údajov sú považované za predvídateľnú chybu, ktorej objektívne riziko je súčasťou každého informačného systému a ktorá môže byť zistená zavedením kontrolného mechanizmu. Majiteľ podľa neho neuviedol, aký vplyv mala chyba počítača na dáta v ňom evidované, ani nevysvetlil, akým spôsobom boli termíny kontrolované. Takýto nedostatočný mechanizmus na včasné odhalenie informačných zlyhaní alebo strát údajov preto predstavuje nesplnenie

podmienky náležitej starostlivosti. Ďalej poukázal na to, že udržiavací poplatok mohol byť zaplatený ešte šesť mesiacov po jeho splatnosti, teda do 22. augusta 2012, čo majiteľ neurobil.

Proti tomuto rozhodnutiu podal majiteľ (v súčasnom postavení podávateľa rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad, v ktorom vyjadril presvedčenie, že formálne aj vecné podmienky podanej žiadosti boli splnené.

Konštatoval tvrdosť napadnutého rozhodnutia, ktorá nie je podľa neho osožná ani pre úrad, ani pre poplatníka, pretože majiteľ, maličká slovenská firma, ktorá vytvorila technické riešenie na úrovni svetového stavu techniky, príde o zaslúžené patentové práva a úrad príde o budúce udržiavacie poplatky.

Podľa majiteľa prvostupňový orgán pri posudzovaní náležitej starostlivosti použil veľmi vysoké kritériá, ktoré navyše nie je možné dosiahnuť v bežnej praxi u malých firiem. V tejto súvislosti poznamenal, že zákonodarca nemal na mysli starostlivosť nadštandardnú, ale obvyklú pre dané podmienky takýchto firiem.

Záverom konštatoval, že nemohlo dôjsť k naplneniu dikcie § 52 ods. 8 zákona č. 435/2001 Z. z. o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „patentový zákon“), pretože technické riešenie, ktoré je predmetom patentu, je súbežne chránené aj platným úžitkovým vzorom č. 4523 (platným do 22. februára 2016), tzn., že za dotknuté obdobie tretie osoby nemohli v dobrej viere využívať predmet patentu či vykonať preukázateľné prípravy smerujúce k jeho využívaniu.

Na základe všetkých uvedených skutočností majiteľ požiadal o zrušenie napadnutého rozhodnutia a obnovenie platnosti patentu.

Rozhodnutie orgánu rozhodujúceho o rozklade sa opiera o nasledovné skutočnosti a dôvody:

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa § 59 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov v celom rozsahu, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo, a posúdil dôvody uvádzané účastníkom konania.

Podľa § 13 zákona č. 495/2008 Z. z. o poplatku za udržiavanie platnosti patentu, o poplatku za udržiavanie platnosti európskeho patentu s účinkami pre Slovenskú republiku a o poplatku za udržiavanie platnosti dodatkového ochranného osvedčenia na liečivá a výrobky na ochranu rastlín a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na počítanie lehôt, doručovanie, rozhodnutie a opravné prostriedky vo veciach udržiavacích poplatkov s výnimkou ustanovenia § 9 ods. 5 sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 495/2008 Z. z. o poplatku za udržiavanie platnosti patentu, o poplatku za udržiavanie platnosti európskeho patentu s účinkami pre Slovenskú republiku a o poplatku za udržiavanie platnosti dodatkového ochranného osvedčenia na liečivá a výrobky na ochranu rastlín a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov udržiavací poplatok je riadne zaplatený, ak bol zaplatený najskôr jeden rok pred dňom jeho splatnosti. Ak bol udržiavací poplatok zaplatený skôr ako jeden rok pred dňom jeho splatnosti, úrad ho uzná za riadne zaplatený len na základe písomnej žiadosti poplatníka a pod podmienkou, že bol zaplatený vo výške uvedenej v sadzobníku v čase jeho platenia.

Podľa § 8 ods. 4 zákona č. 495/2008 Z. z. o poplatku za udržiavanie platnosti patentu, o poplatku za udržiavanie platnosti európskeho patentu s účinkami pre Slovenskú republiku a o poplatku za udržiavanie platnosti dodatkového ochranného osvedčenia na liečivá a výrobky na ochranu rastlín a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ak nebol udržiavací poplatok zaplatený v lehote podľa odsekov 1 až 3, môže ho poplatník zaplatiť dodatočne v lehote šesť mesiacov odo dňa jeho splatnosti. V tomto prípade je poplatník povinný zároveň so splatným udržiavacím poplatkom zaplatiť príplatok vo výške splatného udržiavacieho poplatku. Ak neboli udržiavací poplatok a príplatok zaplatené v plnej výške ani v dodatočnej lehote, má sa za to, že udržiavací poplatok nebol zaplatený. Úrad sumu, ktorú prijal, vráti poplatníkovi do 30 dní odo dňa márneho uplynutia dodatočnej lehoty na zaplatenie udržiavacieho poplatku.

Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 495/2008 Z. z. o poplatku za udržiavanie platnosti patentu, o poplatku za udržiavanie platnosti európskeho patentu s účinkami pre Slovenskú republiku a o poplatku za udržiavanie

platnosti dodatkového ochranného osvedčenia na liečivá a výrobky na ochranu rastlín a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ak poplatník napriek náležitej starostlivosti, ktorú si vyžadovali okolnosti, zmeškal zákonnú lehotu na zaplatenie udržiavacieho poplatku, môže požiadať úrad o uvedenie do predošlého stavu a zároveň urobiť zmeškaný úkon do dvoch mesiacov od zániku prekážky, pre ktorú nemohol zaplatiť udržiavací poplatok, najneskôr však do 12 mesiacov od uplynutia zmeškanej dodatočnej lehoty podľa § 8 ods. 4.

Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 495/2008 Z. z. o poplatku za udržiavanie platnosti patentu, o poplatku za udržiavanie platnosti európskeho patentu s účinkami pre Slovenskú republiku a o poplatku za udržiavanie platnosti dodatkového ochranného osvedčenia na liečivá a výrobky na ochranu rastlín a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov poplatník je zároveň povinný žiadosť v lehote podľa odseku 1 odôvodniť, najmä uviesť skutočnosti, ktoré bránili zaplateniu udržiavacieho poplatku, a uviesť deň zániku prekážky, pre ktorú nemohol udržiavací poplatok zaplatiť.

Podľa § 10 ods. 3 zákona č. 495/2008 Z. z. o poplatku za udržiavanie platnosti patentu, o poplatku za udržiavanie platnosti európskeho patentu s účinkami pre Slovenskú republiku a o poplatku za udržiavanie platnosti dodatkového ochranného osvedčenia na liečivá a výrobky na ochranu rastlín a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ak má úrad pochybnosti o pravdivosti odôvodnenia podľa odseku 2, vyzve poplatníka, ktorý podal žiadosť, aby svoje tvrdenia preukázal.

Podľa § 10 ods. 4 zákona č. 495/2008 Z. z. o poplatku za udržiavanie platnosti patentu, o poplatku za udržiavanie platnosti európskeho patentu s účinkami pre Slovenskú republiku a o poplatku za udržiavanie platnosti dodatkového ochranného osvedčenia na liečivá a výrobky na ochranu rastlín a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov úrad zamietne žiadosť, ktorá nezodpovedá podmienkam podľa odsekov 1 a 2, alebo ak poplatník, ktorý podal žiadosť, nepreukáže svoje tvrdenia podľa odseku 3; pred rozhodnutím o zamietnutí žiadosti úrad umožní poplatníkovi, ktorý podal žiadosť, vyjadriť sa k zisteným dôvodom, na ktorých základe má byť žiadosť zamietnutá.

V súvislosti s právnou úpravou inštitútu *restitutio in integrum* vo všeobecnosti orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že v systéme práva priemyselného vlastníctva predstavuje uvedenie do predošlého stavu taký procesný inštitút, ktorý predpokladá existenciu objektívnej prekážky, ktorá účastníkovi konania bránila dodržať zákonnú alebo úradom určenú lehotu na vykonanie určitého úkonu. Následkom nevykonania tohto úkonu je zastavenie konania alebo strata iného práva účastníka. V prípade márneho uplynutia lehoty ustanovenej na zaplatenie udržiavacieho poplatku za určitý rok platnosti patentu, ako je to v posudzovanom prípade, je takýmto následkom jeho zánik. Ako vyplýva z právnych predpisov jednotlivých práv priemyselného vlastníctva, resp. zo zákona o poplatku, ktorý je v prípade poplatku za udržanie platnosti patentu, európskeho patentu s účinkami pre Slovenskú republiku a dodatkového ochranného osvedčenia na liečivá a výrobky na ochranu rastlín *lex specialis* k patentovému zákonu (oproti § 52 patentového zákona, ktorý majiteľ uplatnil v podanej žiadosti), prioritnou podmienkou potrebnou pre úspešné uplatnenie inštitútu uvedenia do predošlého stavu je, okrem splnenia formálnych náležitostí, aby účastník konal vo veci s „*náležitou starostlivosťou, ktorú si vyžadovali okolnosti*“. Keďže zákonodarca v jednotlivých právnych predpisoch z oblasti priemyselného vlastníctva tento pojem nedefinuje, je jeho výklad plne v dispozícii úradu, ktorý pri hodnotení splnenia alebo nesplnenia uvedenej podmienky postupuje v jednotlivých prípadoch samostatne a nezávisle podľa príslušných právnych predpisov z danej oblasti priemyselného vlastníctva (tzn. v prípade nezaplatenia udržiavacieho poplatku za patent podľa zákona o poplatku a pod.), pričom zohľadňuje špecifiká a charakteristiky konkrétneho práva priemyselného vlastníctva a daného prípadu.

V ďalšom sa orgán rozhodujúci o rozklade zameria na merito veci a na prvostupňovým orgánom správne uplatnený § 10 zákona o poplatku (oproti § 52 patentového zákona, ktorý uplatnil majiteľ). Pri hodnotení, či podaná žiadosť o uvedenie do predošlého stavu napĺňa zákonné podmienky, je v prvom rade potrebné preskúmať splnenie formálnych náležitostí jej podania, t. j. či žiadosť bola podaná v stanovenej lehote (objektívnej a subjektívnej), či bol zaplatený správny poplatok za jej podanie, či bol spolu s ňou urobený zmeškaný úkon a či bola žiadosť náležite odôvodnená. Následne je potrebné pristúpiť k zisťovaniu splnenia vecných podmienok uplatnenia žiadosti, t. j. či k zmeškaniu lehoty došlo napriek náležitej starostlivosti účastníka, ktorú si vyžadovali okolnosti.

V posudzovanom prípade, ako to vyplýva z obsahu spisu, bol poplatok za 1. – 6. rok udržiavania platnosti patentu uhradený majiteľom (resp. jeho zvoleným zástupcom) 12. augusta 2011, t. j. v lehote uvedenej

v rozhodnutí o udelení patentu. Sporný udržiavací poplatok za 7. rok platnosti patentu (v dôsledku nezaplatenia ktorého došlo k jeho zániku) mal byť zaplatený do 22. februára 2012, pričom tento bolo možné uhradiť ešte v dodatočnej lehote šiestich mesiacov odo dňa jeho splatnosti, t. j. do 22. augusta 2012. Od tohto dátumu (22. augusta 2012) možno počítať objektívnu dvanásťmesačnú lehotu, v ktorej zákon o poplatku umožňuje účastníkovi konania podať žiadosť o uvedenie do predošlého stavu. Vzhľadom na to, že majiteľ požiadal o uvedenie do predošlého stavu podaním doručeným úradu 13. augusta 2013, pričom zaplatil (resp. jeho zvolený zástupca) poplatok požadovaný zákonom za podanie predmetnej žiadosti a zároveň vykonal aj zmeškaný úkon – t. j. uhradil udržiavací poplatok za 7. rok platnosti patentu, možno podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade objektívnu dvanásťmesačnú lehotu považovať za zachovanú. V rámci plynutia uvedenej objektívnej lehoty je ďalej nevyhnutné skúmať dodržanie subjektívnej dvojmesačnej lehoty na podanie predmetnej žiadosti a vykonanie zmeškaného úkonu, ktorá začína plynúť momentom zániku prekážky, pre ktorú účastník nemohol úkon vykonať. V tejto súvislosti majiteľ za deň zániku prekážky, pre ktorú nemohol zmeškaný úkon vykonať, označil 15. júl 2013, kedy pri náhodnej kontrole iného súboru v počítači odhalil poškodenie dát. Na základe uvedeného orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že aj subjektívnu dvojmesačnú lehotu možno v preskúmanom prípade považovať za zachovanú.

Pokiaľ ide o splnenie vecných podmienok na podanie žiadosti o uvedenie do predošlého stavu, v tomto ohľade je potrebné preskúmať, či majiteľ udržiavací poplatok za 7. rok platnosti patentu nezaplatil z objektívnych dôvodov, teda z dôvodov, ktoré sám nezavinil, a ktorým nemohol zabrániť ani pri vynaložení primeranej starostlivosti, ktorú od neho možno požadovať, pričom uvedenie a preukázanie takýchto skutočností je výlučne v jeho dispozícii.

Prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že žiadosti o uvedenie do predošlého stavu nemožno vyhovieť, nakoľko majiteľ nekonal s náležitou starostlivosťou, ktorú si vyžadovali okolnosti. Zdôraznil, že informačné zlyhania, poškodenie alebo strata údajov predstavujú predvídateľnú chybu, ktorej objektívne riziko je súčasťou každého informačného systému. Ďalej mal za to, že hoci majiteľ konštatoval, že k zmeškaniu lehoty na zaplatenie príslušného udržiavacieho poplatku došlo napriek náležitej starostlivosti a kontrole termínov, toto tvrdenie však bližšie neodôvodnil, taktiež nevysvetlil, akým spôsobom boli termíny kontrolované a ani neuviedol, aký vplyv mala chyba počítača na dáta v ňom evidované. Samotné tvrdenie, že poškodenie sa týkalo len pomerne malej časti málo používaných dát, označil prvostupňový orgán za nejednoznačné a zdôraznil, že neexistencia mechanizmu na včasné odhalenie takýchto informačných zlyhaní sama osebe predstavuje nesplnenie povinnosti náležitej starostlivosti. Vo vzťahu k tvrdeniu majiteľa o veľmi prísnom posúdení tejto podmienky konštatoval, že náležitá starostlivosť vyžadovaná okolnosťami pri využívaní počítačového systému na pripomínanie lehôt vyžaduje zavedenie systému kontroly a vnútorného dozoru lehôt, ktorý by vylúčil ich prípadné nedodržanie, resp. zlyhanie. V posudzovanom prípade majiteľ síce konštatoval, že napriek kontrole termínov došlo k zmeškaniu lehoty, nijako však nešpecifikoval, akým spôsobom uvedená kontrola prebiehala, t. j. či skutočne mohlo dôjsť k odhaleniu náhodnej chyby. Prvostupňový orgán zároveň poukázal na skutočnosť, že ani udržiavací poplatok za 8. rok platnosti patentu (splatný do 22. februára 2013) nebol uhradený v riadnej, ale až v dodatočnej šesť mesačnej lehote, a to napriek majiteľom konštatovanej existujúcej kontrole.

S takýmto záverom sa majiteľ v podanom rozklade nestotožnil a zdôraznil, že vecné podmienky podanej žiadosti o uvedenie do predošlého stavu boli splnené. Taktiež mal za to, že prvostupňový orgán zaujal zbytočne tvrdé stanovisko a pri posudzovaní podmienky náležitej starostlivosti použil veľmi vysoké kritériá, ktoré navyše nie je možné dosiahnuť v bežnej praxi u malých firiem (najmä finančné zdroje). Záverom konštatoval, že nemohlo dôjsť ani k naplneniu dikcie § 52 ods. 8 patentového zákona.

Orgán rozhodujúci o rozklade má za to, že prvostupňový orgán pri výklade pojmu „*náležitá starostlivosť, ktorú si vyžadovali okolnosti*“ správne vychádzal zo zmyslu a účelu inštitútu uvedenia do predošlého stavu, pričom prihliadol aj na odôvodnenie uvedené majiteľom v podanej žiadosti (resp. vo vyjadrení z 11. februára 2014), a tiež na právny kontext patentového práva, následky nezaplatenia udržiavacieho poplatku za patent a špecifiká daného prípadu. Je zrejmé, že účelom a zámerom náležitej starostlivosti je okrem iného zabrániť tomu, aby ojedinelá chyba v inak uspokojivo fungujúcom systéme viedla k strate významných práv, pričom nemožno vylúčiť, že aj napriek všetkej náležitej starostlivosti dôjde k ojedinelej chybe v zložitých veciach, teda v takom prípade pôjde o chybu výnimočnú. Na druhej strane však informačné zlyhania, poškodenie alebo strata údajov predstavujú predvídateľnú chybu, ktorej objektívne riziko je súčasťou každého informačného systému a neexistencia mechanizmu na včasné odhalenie takýchto informačných zlyhaní sama osebe predstavuje nesplnenie povinnosti náležitej starostlivosti.

V posudzovanom prípade majiteľ neuviedol podrobnejšie informácie a nepredložil žiadne doklady, ktorými by preukázal relevantné skutočnosti týkajúce sa používaného systému výpočtovej techniky (úrovne jeho ochrany a zabezpečenia), ďalej neosvedčil existenciu mechanizmu včasného odhalenia informačných zlyhaní, resp. systému následnej kontroly a ani nedoložil doklady o prípadných úhradách poplatkov v iných prípadoch (v ktorých k pochybeniu nedošlo). Práve takéto skutočnosti, podložené relevantnými dokladmi, by podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade vzhľadom na ich kumulatívnu povahu bolo možné považovať za preukazujúce tzv. ojedinelú chybu v inak uspokojivo fungujúcom systéme. V preskúvanom prípade však majiteľ ani bližšie nevysvetlil, akým spôsobom a či vôbec boli termíny kontrolované a či existoval nejaký mechanizmus na odhalenie informačných zlyhaní. Uspokojil sa iba s konštatovaním, že agenda patentu bola vedená v počítači, ktorý bol pravdepodobne poškodený skrytým počítačovým vírusom, trójskym koňom či inou poruchou výpočtovej techniky, pričom presnú príčinu sa zistiť nepodarilo. Z uvedených dôvodov nemožno predmetné odôvodnenie majiteľa považovať za dostatočné na účely splnenia podmienky náležitej starostlivosti. Súčasne možno poukázať na skutočnosť, ktorá v posudzovanom prípade tiež zohráva úlohu, a to, že majiteľom uvedené okolnosti tvoriace prekážku, pre ktorú nebol udržiavací poplatok za 7. rok platnosti patentu zaplatený, nespôsobili navzájom a kumulatívne.

Argument majiteľa ohľadom tvrdení a neprimerane vysokých kritérií vyžadovaných na splnenie podmienky náležitej starostlivosti, ktoré podľa neho nie je možné dosiahnuť v bežnej praxi u malých firiem, nemôže orgán rozhodujúci o rozklade považovať za dostatočný a relevantný. Mechanizmus kontroly lehôt a mechanizmus na odhalenie informačných zlyhaní nemusí byť vôbec systémom vyžadujúcim vysoké finančné náklady, najmä u malých firiem, ktoré nie sú majiteľmi mnohých patentov s rozdielnymi termínmi splatnosti, príp. patentmi vo viacerých krajinách. Navyše je v praxi bežné, že práve majitelia viacerých patentov alebo európskych patentov poveria agendou platenia poplatkov špecializované spoločnosti pôsobiace v tejto oblasti. V takomto prípade ale povinnosť a plná zodpovednosť za včasnú úhradu príslušných poplatkov prechádza na poverenú spoločnosť. Orgán rozhodujúci o rozklade súčasne poukazuje na ďalšiu v posudzovanom prípade významnú skutočnosť, a to, že majiteľ – spoločnosť MIJORI, s. r. o. – nie je vlastníkom veľkého počtu patentov. Okrem sporného patentu je majiteľom len jedného slovenského úžitkového vzoru č. 6193 a jedného slovenského patentu č. 288225. Vzhľadom na vlastníctvo takéhoto nízkeho počtu práv vyplývajúcich z týchto technických riešení neexistuje dôvod či nevyhnutná potreba zabezpečenia finančne nákladného informačného systému používaného špecializovanými spoločnosťami, ale dostačujúci je napríklad aj akýkoľvek jednoduchý evidenčný systém s následnou ľudskou kontrolou.

Taktiež nemožno v predmetnom prípade opomínať ani skutočnosť, že odo dňa podania prihlášky patentu je majiteľ v konaní pred úradom zastúpený zvoleným patentovým zástupcom Ing. Ladislavom Žuffom, ktorý, ako vyplýva z obsahu spisu, s výnimkou sporného udržiavacieho poplatku za 7. rok platnosti patentu, v konaní riadne a včas zaplatil všetky ostatné poplatky – t. j. poplatok za podanie patentovej prihlášky, poplatok za úplný prieskum, poplatok za druhé a ďalšie predĺženie lehoty na vyjadrenie k úplnému prieskumu, poplatok za vydanie patentovej listiny, vymeriavací poplatok za 1. – 6. rok udržiavania platnosti patentu, poplatok za zápis prevodu majiteľa, poplatok za žiadosť o uvedenie do predošlého stavu a udržiavacie poplatky za 8. – 9. rok platnosti patentu.

Pokiaľ ide o tvrdenie majiteľa, že v predmetnom prípade nemohlo dôjsť k naplneniu dikcie § 52 ods. 8 patentového zákona, pretože technické riešenie, ktoré je predmetom patentu, je súbežne chránené aj platným úžitkovým vzorom č. 4523 (tzn., že tretie osoby nemohli v dobrej viere využívať predmet patentu či vykonať preukázateľné prípravy smerujúce k jeho využívaniu), orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje nasledovne. Majiteľom úžitkového vzoru č. 4523 je pôvodný majiteľ patentu (MVDr. Mária P.), teda subjekt odlišný od súčasného majiteľa patentu. Relevantným zákonom v prípade platenia udržiavacieho poplatku za určitý rok platnosti patentu je zákon o poplatku. Avšak ani ustanovenie § 10 ods. 6 zákona o poplatku, ktorého znenie je rovnaké so znením majiteľom uplatneného § 52 ods. 8 patentového zákona, nedokáže v danom prípade zmeniť záver o nenaplnení jednej z podmienok potrebných pre úspešné domáhanie sa uvedenia do predošlého stavu, konkrétne podmienky náležitej starostlivosti.

Na základe vyššie uvedených skutočností považuje orgán rozhodujúci o rozklade prvostupňovým orgánom vykonané posúdenie a záver o nesplnení zákonných podmienok pre uplatnenie ustanovenia § 10 ods. 1 a 2 zákona o poplatku za vecne správne, nakoľko majiteľ v konaní o rozklade a tiež v prvostupňovom konaní, ktoré mu predchádzalo, dostatočne neodôvodnil a relevantným spôsobom nepreukázal splnenie hmotnoprávnej podmienky náležitej starostlivosti, ktorú si vyžadovali okolnosti.

Vzhľadom na uvedené orgán rozhodujúci o rozklade po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia a posúdení argumentov uvedených v podanom rozklade konštatuje, že v konaní o rozklade neboli zistené také dôvody, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Zároveň je potrebné uviesť, že napadnuté prvostupňové rozhodnutie bolo výsledkom vecne správneho posúdenia a bolo vydané v súlade s právnou úpravou platnou v čase jeho vydania. Na tomto základe bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné podľa § 244 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov preskúmať súdom.

Mgr. Ľuboš Knoth
predseda
Úradu priemyselného vlastníctva
Slovenskej republiky

Rozhodnutie sa doručuje:

Ing. Ladislav Žuffa
Svätoplukova 29
P. O. Box 56
058 02 Poprad